

Sygn. akt VIII U 2763/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Tokarska-Jóźwik

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2017 roku w Lublinie

sprawy B. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 19 kwietnia 2016 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala B. K. prawo do dodatku pielęgnacyjnego począwszy od dnia 10 lutego 2016 roku do dnia 31 marca 2017 roku.

Sygn. akt VIII U 2763/16

UZASADNIENIE

B. K. odwołała się od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 19 kwietnia 2016 roku, którą odmówiono jej prawa do dodatku pielęgnacyjnego, z uwagi na niespełnienie przesłanki niezdolności do samodzielnej egzystencji. W uzasadnieniu odwołania powołała się na swój stan zdrowia (k. 2).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji (k. 3).

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

B. K. ma 54 lata. Od 1 lipca 1994 roku uprawniona jest do renty, jest też obecnie całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym (k. 23 akt KRUS, orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS, okoliczności bezsporne).

B. K. była uprawniona do dodatku pielęgnacyjnego w okresie od 1.06.2005 r. (k. 166 a.r.) do 31.08.2015 r. (k. 319 a.r.).

W dniu 10 lutego 2016 r. wnioskodawczyni złożyła w KRUS ponownie wnioski o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego (k. 322 a.r.).

Lekarz Rzeczoznawca KRUS orzeczeniem z 11.03.2016 r. nie uznał wnioskodawczynię za niezdolną do samodzielnej egzystencji. Po złożeniu sprzeciwu przez badaną Komisja Lekarska KRUS orzeczeniem z 14.04.2016 r. (k. 336 a.r.) podtrzymała orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy.

W oparciu o powyższe orzeczenie Prezes KRUS w dniu 19 kwietnia 2016 r. wydał zaskarżoną decyzję (k. 338 a.r.).

Ponieważ kwestia zdolności ubezpieczonego do samodzielnej egzystencji wymagała wiadomości specjalnych, Sąd Okręgowy dopuścił na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy.

Biegli z zakresu okulistyki, reumatologii i neurologii w opinii z 3.11.2016 r. i opinii uzupełniającej rozpoznali u B. K. zespół nakładania: (...)(...) i uznali badaną za niezdolną do samodzielnej egzystencji, która istniała przed 10.02.2016 roku i będzie trwała do 31.03.2017 roku.

Biegli wskazali, iż opiniowana od ponad 20 lat leczy się z powodu (...) W przebiegu wieloletniej choroby występowały liczne jej zaostrzenia pomimo stałego leczenia glikokortykosteroidami i lekami immunosupresyjnymi – w Aktach Sądowych jest dostępna dokumentacja medyczna w tym karty informacyjne z licznych hospitalizacji. W przebiegu zaostrzeń nasilone objawy ogólne z (...) R.,(...)

Biegli podnieśli, iż z powodu niesprawności w następstwie w/w choroby opiniowana ma orzeczoną trwałą, całkowitą niezdolność do pracy i przyznaną rentę. Ponadto w okresie od 01.06.2005 roku do 31.08.2015 roku miała prawo do zasiłku pielęgnacyjnego. Świadczenia nie przedłużono ze względu na poprawę w okresie częściowej remisji objawów choroby.

Po wystąpieniu opiniowanej w lutym 2016 roku o przyznanie dodatku pielęgnacyjnego na kolejny okres decyzją z dnia 11.03.2016 roku świadczenia odmówiono uznając opiniowaną za zdolną do samodzielnej egzystencji.

Biegli podkreślili, iż dane z wywiadu, jak też analiza przebiegu choroby na podstawie dostarczonej dokumentacji lekarskiej wskazują, że ponowne pogorszenie stanu zdrowia opiniowanej postępowało od lutego-marca 2016 roku, co prawdopodobnie było głównym powodem wystąpienia chorej o świadczenie. Ze względu na narastające(...) Obecnie, w terminie badania przez biegłych sądowych nadal u opiniowanej występują objawy wysokiej aktywności choroby(...)sprowadzającą na chorą niezdolność do samodzielnej egzystencji. Mając na względzie wprowadzone zmiany w leczeniu i możliwość poprawy(...)biegłi orzekli czasową niezdolność do samodzielnej egzystencji na okres 1 roku tzn. do 31.03.2017 roku. Przyczyną niezdolności jest (...)

Sąd Okręgowy uznał powyższą opinię biegłych za wiarygodną w całości. Została ona wydana przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawcy, po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań i zapoznaniu się z dotyczącą jej osoby dokumentacją lekarską. Opinia jest rzetelna i precyzyjna, a wnioski z niej płynące są jasne.

Strony nie kwestionowały opinii biegłych – nie złożyły żadnych zastrzeżeń do opinii w wyznaczonym terminie. Należy więc podkreślić, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd nie ma obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu. Odrębny charakter postępowania nie wyłącza zasady kontradiktoryjności w tych sprawach, w tym ciężaru dowodzenia twierdzeń przez ubezpieczonego w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy – art. 232 k.p.c. (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z 8 stycznia 2008 r., 1 UK 193/07, LEX nr 447681; z 8 lipca 2008 r., II UK 344/07, LEX nr 497701).

Dodatek pielęgnacyjny jest świadczeniem wypłacanym na podstawie art. 27 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. 2008.50.291 t. jedn. ze zm.) w związku z art. 6 pkt. 6 tej ustawy w zw. z art. 75 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227, t. jedn. ze zm., dalej jako ustawa FUS).

Zgodnie art. 27 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników do emerytury rolniczej przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach określonych w przepisach emerytalnych. Natomiast w myśl art. 75 ustawy FUS dodatek ten przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, uznanej za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, jak również osobie która ukończyła 75 lat. Niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych (art. 13 ust. 5 ustawy FUS). Kategoria ta obejmuje opiekę oznaczającą pielęgnację, czyli zapewnienie ubezpieczonemu możliwości poruszania

się, odżywiania, zaspakajania potrzeb fizjologicznych, utrzymywania higieny osobistej, itp., jak również pomoc w załatwianiu elementarnych spraw życia codziennego, takich jak robienie zakupów, uiszczanie opłat, składanie wizyt u lekarza.

Z ustaleń faktycznych poczynionych w toku postępowania jednoznacznie wynika, że B. K. jest uprawniona do renty rolniczej, jest też całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Stan zdrowia skutkujący niezdolnością do pracy w tym stopniu niewątpliwie ma negatywny wpływ na funkcjonowanie ubezpieczonego w codziennym życiu, a z opinii biegłych wynika, że jest ona niezdolna do samodzielnej egzystencji.

W tych okolicznościach decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nie była prawidłowa.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.